

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION. LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND McGEORGE STREET IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465.

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українським Роби́тничим Дому, на розі вулиць Прічард і Макґрегор, у Вінніпегу, Ман. Канада.
 Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGeorg St., Winnipeg, Man., Canada.

НА ШЛЯХУ ДО ДИКТАТУРИ ПРОЛЕТАРИЯТУ.
 Стратегія й тактика Комуністичного Інтернаціоналу.

ПРОДОВЖЕННЯ.
СУНИЯТСЕНІЗМ І ГАНДИЗМ.

В колоніальних країнах комунізм зустрічається в робітничому русі з впливом своєрідних течій, які в певній фазі розвитку відігравали відзначаючи позитивну роль, але які стають консервативною силою на новому етапі розвитку.
Суніятсенізм, як ідеологія дрібно-буржуазного "соціалізму", відіграв на першому ступені китайської революції величезну позитивну роль. Однак в результаті класової диференціації в країні й дальшого розвитку китайської революції, суніятсенізм, завдяки закладженню класової боротьби, завдяки "демократичному", "надкласовому" трактуванню соціалізму перетворився в консервативну силу, що гальмує розвиток революції.
 Такі течії, як гандізм в Індії, наскрізь просякнуті релігійними уявленнями, проповідують пасивність і відкидання розвитку революції у відкрито-реакційну силу, повинні бути предметом рішучої боротьби з боку комунізму.

ЧИМ ВІДРІЗНЯЄТЬСЯ ВІД ЦИХ ТЕЧІЙ КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ.

Комунізм відрізняється від всіх цих течій, і в першу чергу від соціал-демократії, тим, що він, в повній згоді з наукою Маркса й Енгельса, провадить теоретичну й практичну боротьбу за диктатуру пролетаріату.
 Успішна боротьба Комуністичного Інтернаціоналу за диктатуру пролетаріату вимагає існування міцної, загартованої в боях, дисциплінованої, централізованої, тісно зв'язаної з масами комуністичної партії в кожній країні.
 Партія являється авангардом робітничої класи, що складається з кращих, найвідоміших, активних і мужніх членів класи. Вона являє до всіх цілості пролетарської боротьби. Спираючись на революційну теорію марксизму, репрезентуючи спільні й повсякчасні інтереси класи взагалі, партія представляє єдиність пролетарських принципів, пролетарської волі, пролетарської революційної діяльності. Вона представляє собою революційну партію, зв'язану залізною дисципліною й гострим революційним порядком демократичного централізму, який досягається свідомістю пролетарського авангарду й його відданістю революції, його вмінням бути в нерозривний зв'язок з пролетарськими масами, правильністю політичного керівництва, який перевіряється й розвивається на досвіді самих мас.

ПАРТІЯ І П СТРАТЕГІЯ.

Щоб вирішити історичне завдання завоювання диктатури пролетаріату, комуністична партія повинна перед тим постановити й виконати такі стратегічні цілі:
 Завоювання під свій вплив більшості членів своєї власної робітничої класи, в тому числі жінок-робітниць і робітничої молоді; завоювання під свій вплив широких кіл трудящих мас взагалі (міської й сільської бідноти, низших шарів інтелігенції, так званого "дрібного народу", тобто дрібно-буржуазних шарів) й здійснення таким шляхом політичного гегемонію пролетаріату, що ним керує комуністична партія; дискредитування, здемаскування й знищення політичного впливу соціал-демократії й жовтої трейд-юніонної демократії, що є найбільш надійною опорою капіталізму; завоювання під свій вплив широкі масові організації пролетаріату (трейд-юніон, кооператив, фабрично-заводських комітетів, рад і т. ин.).
 Зокрема важливе значення має боротьба, що відбувається з дня на день по завоюванню трейд-юніон, цих найширших масових організацій пролетаріату. Праця навіть в реакційних трейд-юніоні й виліде їх завоювання, "усунення з посади" реформістичних керівників є одною з важливіших завдань підготовчого періоду.

ПАРТІЯ І СЕЛЯНСТВО.

Величезне значення має також завоювання широких шарів біднішого селянства й неутралізації середніх його груп. Б підготовці класових сил до рішучого зудару боротьба між пролетаріатом і буржуазією за широкі шари селянства забірає одно з найважливіших місць. Тому праця серед селянства, завоювання його найбільш бідних (пролетарських і півпролетарських) шарів, завоювання парцельованого й дрібного селянства, піднесення його ідейно-політичній зверхності пролетаріату, перетворення тимсамим пролетаріату в представника інтересів всього народу і в боротьбі проти гнету фінансового капіталу — є обов'язковою передумовою побідої комуністичної тактики на шляху до влади.
 При визначенні своєї тактичної лінії партія повинна брати на увагу конкретні внутрішні й зовнішні обставини, співвідношення класових сил, ступінь сили капіталізму, ступінь підготовленості пролетаріату, становище проміжних шарів і т. ин. В залежності від цих обставин — партія формує свої ключі й методи своєї боротьби. Виставляючи ряд переходових ключів при своїй революційній ситуації, яка складається й виставляючи ряд частинних домагань, що їх конкретно визначають певні обставини, партія повинна підняти ці домагання й ці ключі своїй революційній меті — захопленню влади й поваленню буржуазно-капіталістичного ладу.

ЛЕНІНСЬКА ТАКТИКА ПАРТІІ.
 Не допустимим є, як відірв від шоденних потреб і шоденної боротьби робітничого класи, так і обмеження діяльності партії тими шоденними потребами й шоденною боротьбою. Завданням партії є, виходячи із тих потреб, провадити робітничу класу до революційної боротьби за владу.

Коли є революційний підйом, коли пануючі класи дезорганізовані, коли маси є в стані революційного руху, коли проміжні шари хитаяться на бік пролетаріату, коли маси готові до виступу й до жертв — перед партією пролетаріату повстає завдання провадити маси в пряму атаку на буржуазну державу.
 При виконанні цих завдань і переході до нових гостріших ключів, необхідно керуватися основними правилами політичної тактики ленінізму, що вимагає вміння підводити маси до революційних позицій так, щоб ці маси на власному досвіді переконалися самі в правильності партійної лінії.
 Невиконання цього правила неминує приводить до відірвання від мас, до пучизму й ідеологічному виродженню комунізму в "ліве" доктринерство, в дрібно-буржуазний "ультра-лівий" авантюризм, з яким необхідна така-ж сама боротьба, як проти правих соціал-демократичних ухнів в комунізмі.
 (Далі буде.)

ПРИГОТОВЛЯЙТЕСЯ ДО ПРОВІНЦІОНАЛЬНОГО З'ІЗДУ ТУРФДІМ.
 Відозва онтерійського Провкому ТУРФДім.

Недавній Провінційний Виконавчий Комітет ТУРФДім в Торонто видав заклики до всіх членів й членкинь в Онтеріо п. з. "Читайте звіт з Дев'ятого З'їзду" і в тім заклику було поміжно сказано, щоб товариші й товаришки приготувалися до з'їзду, який відбувається в Торонто в початках місяця вересня. В цій статті ми хочемо дещо більше поговорити про цей з'їзд, який буде одним з важливіших наших провінційно-нальних з'їздів, що відбулися до тепер. На цій з'їзді буде багато важних організаційних справ, які ми повинні вирішити так, щоби це принесло користь нашій організації взагалі, а в провінції Онтеріо зокрема. Тому ми закликаємо вас до тепер приготуватися на цей з'їзд та прислати делегатів не тільки з сухими формальними звітами, але й призначити з добрих плянами, як краще повести роботу в наших організаціях до тепер.

От хоч би взяти Онтеріо. Тут деякі відділи провадять збіркову працю, а в деяких іде праця слабше. Це треба буде на з'їзді перевірити, чого воно так, які причини цьому є, та як цьому заардити. А зарадити зможемо, товариші, як всі разом візьмемося за цю важну працю. На це ми й скликаємо з'їзд, а не на те, щоби побачитися. Тому, товариші, перевірте свою місцеву організацію добре, найдіть корінь занепаду і це представте перед делегатами на з'їзді. Ми не боїмося сказати правду, ріжні конвенції та конференції. Коли, наприклад, скликає з'їзд консервативна або ліберальна партія, то їхні делегати з'їздухаються з усіх кінців Канади. Чому вони ідуть? Тому, що вони прекрасно розуміють, що тільки на з'їздах вони можуть спільно вложити плян, який спосібом нещасного робітника дурити. Таке саме мається й з другими ріжними з'їздами, на які буржуазія з'їздухається. Ми не раз мали нагоду читати про з'їзди фабрикантів і над цими вони там радили. Певно, що не радяли, як би поліпшити життя робітника, а радяли, як би поліпшити своє вже й так гоїне, розкішне життя коштом робітника.

Організація — це машина, яка працює день від дня. В машині крутяться колісця, бігають паси і порушують ріжні прилади, якими виробляють ріжні речі. І все це йде добре доти, доки мотор добрий; але мотор поспувався і все стало. Що-ж тоді? А звисно, мусить прийти механік і підняти, що йому бракує, направити мотор і знову пустити в рух.
 Те саме можна сказати й про організацію. Організація кожна розвивається, росте, а часами занепадає. До цього причиняється недбалство, недоцільності організації, ріжні непорозуміння і т. ин. І такі справи налагоджується на з'їзді, бо з'їзд, це той механік кожо машини, який огляну машину і вже знає, що її бракує. На з'їзді ми обговорюємо всі такі лєкчі питання, розбираємо їх спільно, колективно з усіх боків, висказуємо свої думки і все це дає нам змогу побачити, де, що, і як робиться. Бачимо, де є наші недостачі, де наші успіхи і заразом вмисно, як уминати помилки та як попровадити краще роботу на будуче.

Наша освітньо-культурна організація ТУРФДім одинока в Канаді взяла на себе обов'язок поширити освіту серед українських працюючих мас, та піднести їх на вищій культурній урівень. Організація ТУРФДім вже запустила глибоко корінь серед працюючих мас та здобула собі симпатію і популярність серед них. Чим день, тим більше робітництво горнеться до нашої організації. Зростають наші ряди, зростає наша праця, зростають більше й наші потреби. Тому ми відбуваємо що року з'їзди: краєві, провінційальні, а то й окружні. Краєвий з'їзд намічає нам програму на цілий рік, а провінційальні з'їзди пристосовують ту програму в своїх провінціях до своїх потреб і до своїх обставин та виконують її.

Тоді ми йдемо до з'їзду, який буде одним з важливіших наших провінційно-нальних з'їздів, що відбулися до тепер. На цій з'їзді буде багато важних організаційних справ, які ми повинні вирішити так, щоби це принесло користь нашій організації взагалі, а в провінції Онтеріо зокрема. Тому ми закликаємо вас до тепер приготуватися на цей з'їзд та прислати делегатів не тільки з сухими формальними звітами, але й призначити з добрих плянами, як краще повести роботу в наших організаціях до тепер. На цій з'їзді буде багато важних організаційних справ, які ми повинні вирішити так, щоби це принесло користь нашій організації взагалі, а в провінції Онтеріо зокрема. Тому ми закликаємо вас до тепер приготуватися на цей з'їзд та прислати делегатів не тільки з сухими формальними звітами, але й призначити з добрих плянами, як краще повести роботу в наших організаціях до тепер.

"ЧОРНА ПЛЯМА".

Галицькі удівці дуже розжались в останніх часах на чеських політиків за їхню "чорну пляму"... А тою "чорною плямою" в українсько-чеських взаєминах є справа Закарпатської України — так каже "Діло" (ч. 130). І пригадують удівці чеським Масарікам та Бенешам, як то вони ще недавно були друзями, та "виявляли широ-сердечне відношення до політичної трагедії українського народу... Чехи одинокі зі славянських суєдів, як слід оцінили стихійну силу українського народу і зберігли віру в його будучність."
 І за чим же жалують удівці? За "чорною плямою", чи за "дружними широ-сердечними відносинами чеських Масаріків?"
 Мабуть за тим останнім. Бо чеські Бенеші в нічому не облетчили життя українських працюючих на Закарпатській Україні за тіх десять років їхнього панування. Це тільки власники обміналися. На місце малярського графа Тиши, прийшов чеський Масарік, але від того не покращало життя українських працюючих.

Та й не за нами, отими за-коптілими сираками жалко українців, а за "широ-сердечним відношенням" з чеськими можновладцями. А е й за чим жалувати! Скільки ж там, в "златі Празі" контр-революційних міністерств, департаментів? Почавши від Кереського та Мілюкова а покінчивши на Шаповалі. А генерали, офіцери ну й рядових тьма-тьменна та все з "планом" в руках й мозку: якби то так розшавтувати Радянський Союз — Га?.. І всіх оттих гетьманів, міністерів, генералів, офіцерів з цілим їхнім табором кормили Чехи, думаючи, що от-от вони й розгромлять Радянщину — тоді в десятеро віддадуть за гостину. Но й галицьке Ундо було блище походом на Київ, маючи в себе Пісудського, а в сусідстві, в Чехії, контр-революційні генеральні штаби. Та мінув один рік, другий, а то й третій — немає розгрому Радянського Союзу а чеські Бенеші, побоюючись, щоб не втратили ще більше, зачинають зивити в себе платні кубелечка контр-революційної імїграції, обкожують "штат" в людях і грошах. Ну, а з тим у парі мусить бути обкожена "Ундівська Україна"...
 "Поведінка з велико-українською (петлюрівцями) і галицькою (петрушевцями) імїграцією на Закарпатті нагадує найгорніші часи неосвіченого абсолютизму — пише те саме "Діло". — Ось, де сидить та "чорна пляма"?

ПРОЛЕТАРСЬКИЙ СУД НАД САБОТАЖНИКАМИ З ДОНБАСУ.

За процесом проти контр-революційних інженерів із Донбасу слідують за великим зацікавленням так в Радсоюзі, як і за кордоном. І не дивно, бо це є теж частина фронту проти Радсоюзу.
 В донецькому басейні є великі багатства, а особливо вугольні. Власниками були раніш ріжні заграничні капіталісти. Вони підплатили інженерів і техніків. З початку мали вони намір повернутися до своїх копалень і фабрик, але коли побачили, що цього не можна сподіватися, почали шкідити, щоби затримувати розвиток радянського господарства.
 Продовжували робітникам робочий день і знижували платню, жорстоко поводилися з робітниками, щоби викликати через те невдоволення, псува-

певне того, що це тільки тимчасове, що Румуні в короткому часі заберуться. Нікому й на думку не спадало, що вони "несуть нам. Але з часом, як побачили, що діти в школі нічого не вчать, і нічого не можуть навчитися, як здобачили, що їх діти не сміють в школі навіть між собою говорити на рідній мові та що вчителям не вільно навіть поводити дітям в їх мові те, чого вони не розуміють, — село почало звертати більшу увагу на школу. Цілі громади стали звертатися до краєвих інспекторів з домаганнями, щоби ім їх школа була повернена знову. Крім цього вислала кожна громада до міністерства освіти прохання з масовими підписами, де також домагається звернення шкіль. Міністерство відмовилось не зробити, — але все-ж таки, через натиск преси і, головне, під впливом загального невдоволення мас, прийшло розпорядження, щоби в громадах, де Українці живуть компактною масою, вчили дві години на тиждень по українському.
 Треба вже тут зазначити, що справа школи стала в масах дуже популярним ключем, і хто не вступав в оборону школи, того просто гнали із зборів. А тому, що саме в той час мали відбуватися вибори — частина так званих "українських націоналістів" з Лукашевичем на чолі вступила в переговори з авересканцями, й пішла з ними спільно до виборів, при чому їй вдалося осягнути такі "кольосальні здобутки": дві години на тиждень в народних школах навчається по українському, а може й більше — знесення стану облоги, перенесення учителем Українця дається знову посади на Буківині. Це було все, і за ці обіцянки віддали вони свої гродні Аверескові. Та так на обіцянках і скінчилося, а стан облоги й досі не знесений.
 Що до вчителів, то про їх перенесення з королівства на Буківині і мови немає... Коли-ж пан Лукашевич, що був вибраний з авересканської партії, подав інтерпелляцію в парламенті в цій справі — то його-ж такі клубові колеги йому просто не відповіли.
 За останній час маємо ще один класичний зразок "культуртрегерства", якого вандалізм престо нечуваний. Румунська влада видала наказ, що з закордоню на Буківині й до Румунії взагалі забороняється ввозити будь яку українську книжку чи газету — взагалі нічого, що є друковане в українській мові.

Ясно для чого це робиться...
 Проти німецької компартії стояв у виборх вєсь табор буржуазних партій, державний апарат та соціал-демократи, що за гроші буржуазії робили свою продажну роботу. Але німецькі робітники зуміли перешкодити й осмішити ворога. Проте два з них, які мали місце в Берліні.
 Відбуваються робітничі збори у великій залі. Поліція обстежила всі входи й вийшли й шукає комуністичних кандидатів на послів, котрих має приказ арештувати. Вулицями йде кілька тисяч робітників комуністів, несуть ріжні таблиці з написами, а на переді великий "літак" з дошок і паперу на якому написані ключі. Прийшли з "літаком" (відпіннявши крила) аж до залі зборів. А там з "літака" вискочили 2 комуністичні кандидати на послів, котрих поліція збиралася арештувати. Ця штука викликала таке захоплення серед робітників, що поліція, хоч і довідалася пізнше як її перешкодити, не відважилася арештувати тих двох комуністів.

По вулицях Берліну возили робітники на колісцях великого вола з паперу, на якому було написано: "Я голосую тільки на соціал-демократів". Коли вже вил показався цьому Берлінюві й всі пізнали його політичне переконання", тоді його поліція "арештувала", щоб-то відобрати в робітників. Чи будуть його судити за державну зраду — невідомо.
ЯК АПУТВАЛИ НІМЕЦЬКІ КОМУНІСТИ.

УКРАЇНСЬКА ШКОЛА ПІД РУМУНСЬКИМ ЧОБОТОМ.

Кожна пануюча нація, яка стоїть поневолити другу націю, старается в першу чергу знищити її шкільництво, бо знає, що із зруйнуванням шкільництва на мові поневоленних нищиться й змогу користуватися культурними здобутками минулого, бо вони перестають бути приступними молодшій генерації, а одночасно ставиться перепону культурному розвиткові, бо більшість нації стає аналіфабетами.

Класичний приклад цього: Румуні. Румунські інструктори просто без жадних вагав приступують до ліквідації українських шкіл, не дивлячись на свої-ж таки закони та на свої декларації. Вони заявили просто: "Україні — це зукраїнізовани Румуні" — і навіть закона такою видали, отже вони — мовляв — привертують Українців до їх "матірної" мови — румунської.
 Першими жертвами "культуртрегерської" діяльності румунських інспекторів впади дві гімназії: в Кицими і в Вижинці. Черновецька гімназія іще якийсь час тримається, а на папері й досі існує як українська гімназія. В дійсності справа стоїть так, що в українській гімназії не викладається ані одні предмет українською мовою — а сама українська мова як предмет — є не обов'язковою. Ну, а хто-б відважився ходити на цей надобов'язковий предмет, підлягає, звичайно, найтяжчим карам з боку румунських професорів, та своїх так рідних пенегатів.
 Після прийшли на чергу й інші школи, а головно народні, так, що за короткий час приблизно з 200 народних шкіл, 2 учительських семінарій, 3 гімназій та 4 українських кафедр на черновецькому університеті — не остало ані одной школи. Ітєзивно "несуть культуру!"
 Яке-ж становище заняла до цього всього українська інтелігенція? Вона виявила свою повну нездібність класти якийсь хочби й найменший опію, як що не брати під увагу малі вимки. З'страх, щоби не втратити посад вона спочатку ніби тільки прикидається румуні-нофілами, а описі такі проініціозовані Румуні — і навіть закона такою видали, отже вони — мовляв — привертують Українців до їх "матірної" мови — румунської.
 Першими жертвами "культуртрегерської" діяльності румунських інспекторів впади дві гімназії: в Кицими і в Вижинці. Черновецька гімназія іще якийсь час тримається, а на папері й досі існує як українська гімназія. В дійсності справа стоїть так, що в українській гімназії не викладається ані одні предмет українською мовою — а сама українська мова як предмет — є не обов'язковою. Ну, а хто-б відважився ходити на цей надобов'язковий предмет, підлягає, звичайно,

Зав. редакції: Т. Кобзєв, сєкр.